

Woensdag 29 juli 2015 – Mevr. Ader Toertocht.

Wij waren op tijd aanwezig bij verzorgingshuis 'De Tjamme'. Het instappen in de bus, dat liep allemaal 'gesmeerd'. We hadden weer een prachegroep vrijwilligers en met de chauffeur zorgden zij ervoor dat we allemaal een goed plekje kregen en om één uur werd de afslag Veenweg genomen en verlieten wij Beerta.

Ondertussen stelde de chauffeur/reisleider zich aan ons voor. Laurens, hij zou ons de hele middag rondrijden. Anja Mandersloot had deze middag de leiding, van haar was de welkomstgroet en zij vertelde dat Laurens de tocht (die door Westerwolde ging) had uitgestippeld, dus alles was een verrassing. Hij had zich heel goed voorbereid, heeft ons op veel bijzonderheden attent gemaakt die wij anders nooit hadden opgemerkt.

Langs Blauwe Stad, rotonde Winschoten, ging het richting Heiligerlee – Westerlee – Pekela. Langs allerlei binnenwegen richting Wedde. De zon scheen achter de regenwolken maar wij hadden en helder zicht op de mooie natuur om ons heen. Alle gewassen stonden nog op de velden en wat vooral opviel waren de percelen met hennep. Wat een rust en ruimte kun je ervaren in de 'binnenlanden' van Westerwolde. Op één van die smalle wegen zagen wij vanuit de bus twee hertjes, ze stonden roerloos naar ons te kijken, net of ze wilden zeggen wat moeten jullie hier in ons gebied. Op die smalle wegen dacht ik even aan mijn schooljaren. Nederlandse taal – smal – smaller – smalst. (de overtreffende trap.)

Bij Jipsingboertange reden we voorbij een geitenhouderij. Ik heb nog nooit zoveel geiten bij elkaar gezien, een prachtig gezicht. En dan ineens ergens tussen Sellingen en Ter Apel draait de bus van de smalle weg af en zien wij voor ons een heel apart groot huis, 'een nieuw huis', helemaal opgebouwd in de oude stijl van een kloosterboerderij. Dat was onze stopplaats: Kloosterboerderij Bleijendael.

In de refter (eetzaal) werden wij getrakteerd op koffie en thee en luxe koek. De beheerder Peter Kuyer vertelde over het tot standkomen van deze onderneming met daarbij een korte film over het leven en werken op een kloosterboerderij. We hebben de stallen bezichtigd met rood-bonte blaarkoppen, een echte Groninger koe! Tevens hebben we kunnen kijken en kopen in de boerderijwinkel. Wat een mooie onderbreking van onze toertocht.

De tijd ging snel, we moesten alweer opstappen. We zagen nog een glimp van Bourtange, ook twee prachtige huizen in de binnenlanden van Bellingwolde. (huizen als kastelen) De mooie Mercedesbrug bij Rhederveld en zo ging het weer richting Bad Nieuweschans. En zonder één schrammetje op de bus heeft Laurens ons in het smalle straatje voor de open deuren van Rehoboth afgezet.

Ds. Jöhlinger stond ons op te wachten en binnen waren de tafels gedekt. De soep geurde, alles weer voor ons geregeld door een groep vrijwilligers. Voor wij aan de gezamenlijke maaltijd begonnen las ds. Jöhlinger een tekst van Marinus van den Berg. Deze tekst ging over wandelen, wat je op zo'n wandeling tegenkomt. Je wandelt nooit alleen en wij zongen het lied: 'Ik wandel in het licht met Jezus'. Na een kort gebed hebben wij heerlijk met elkaar gegeten. Drie soorten soep, belegde broodjes, krentenbollen, er was meer dan genoeg. Ondertussen konden wij gezellig met elkaar praten. De maaltijd werd met een dankgebed afgesloten.

Om deze toertocht te organiseren is veel menskracht nodig. Dat het de diaconie van onze kleine geloofsgemeenschap nog altijd lukt deze tocht door te laten gaan is wel heel bijzonder. Anja Mandersloot heeft onze reisleider/chauffeur Laurens en alle mensen die deze tocht mogelijk hebben gemaakt, daarom heel hartelijk bedankt en wij stemden daarin mee met een hartelijk applaus.

De collecte heeft opgebracht € 352,52 en is bestemd voor de voedselbank, een fijn bedrag. 29 juli 2015, een middag met een gouden randje!

Namens allemaal, T. Modderman- Sipma.

Thuis

Wie wandelt, wandelt nooit alleen.

Altijd zijn er wel vogels,

altijd wind

of de waterstromen

de bronnetjes soms

of passanten.

Altijd zijn er de bomen

en de wolken die je groeten
of de strakke, blauwe hemel.
En de zijwegen en kruispunten
die vragen om een keuze.
Altijd zijn er je gedachten
die meetrekken als engelen
of als duivels die je plagen.
Alleen wandelen bestaat niet.
Wandelen brengt je ook altijd weer
op je innerlijke weg
en brengt je thuis.

Marinus van den Berg.

Aan het verslag van de toertocht wil ik nog mijn eigen ervaring toevoegen. De tekst die ds. Jöhlinger las voor de aanvang van de maaltijd en het lied dat wij hebben gezongen ging over wandelen. Alle mensen die deze tocht hebben meegemaakt, hebben problemen – vaak met lopen of kunnen helemaal niet meer lopen. Wat zouden wij graag, wij allemaal nog eens een eind willen wandelen. Op eigen benen staan, niet afhankelijk zijn. Wij moeten telkens een stapje terug doen, dat is vaak moeilijk te aanvaarden, ik heb het daar tenminste moeilijk mee! Maar toch, de bus reed heel langzaam, onze chauffeur maakte ons op zoveel dingen attent, al kijkend en luisterend zijn wij door het mooie Westerwolde 'gewandeld'. En persoonlijk geniet ik ook echt van het 'wandelen' door de geschiedenis van Oost-Groningen, luisteren naar de verhalen van Kloosters en kruisheren, van monnikenwerk met als voorbeeld de prachtige kloosterboerderij.

Wij zagen het beeld van Graaf Adolf bij Heiligerlee, 80- jarige oorlog. Bij Sellingerbeetse reden wij heel langzaam voorbij de gerestaureerde barak van de gevangenen, een herinnering aan de bange jaren 1940 – 1945. En bij Pekela zagen wij het markante borstbeeld van Fré Meis, de man die altijd vooraan stond in de strijd om het behoud van werkgelegenheid en goede sociale voorzieningen in Oost-Groningen. En zo ben ik 'gewandeld' naar het eindpunt van deze toertocht en kwam aan bij Rehoboth, een gebouw dat tot stand gekomen is door Geloof- Hoop en Liefde. Thuis in Reiderland. Het was een dankbaar thuiskomen.

Tienke Modderman Sipma.